

Строкъ мой лежитъ въ домѣ разславленъ, лютеѣ
страждѣ. ст. 5—6.

2. И глагола еѣмъ Иисъ: Ѥзъ пришедеѣ ищѣлю еѣго.
ст. 7.

3. И шѣща сотникъ, и рече (еѣмъ): Гдѣ, иѣсь
достѣннъ, да подѣ кровъ мой виидеши: но токѣмъ рѣ
слово, и ищѣлѣтъ Строкъ мой. ст. 8.

4. Ибо Ѥзъ члѣвѣкъ еѣсь подѣ властѣю, иѣмъ
подѣ собою вѣнны: и глаголю еѣмъ: иди, и идетъ,
и дрѣгомъ: прѣиди, и прихѣдитъ, и рабѣ моему: со-
твори еѣ, и сотворитъ. ст. 9.

СВИДѢТЕЛЬСТВУВА ХРИСТОУ СОТНИ- КОВЪ-ТЪ ВѢРЖ.

1. Слышавъ же Иисъ, оудивисѣ, и рече грядѣщѣмъ
по немъ: аминь глаголю вамъ: ни во Израили толѣкъ
вѣры шѣрѣтоуѣ (в). ст. 10.

2. Глаголю же вамъ: ѣкъ мнози шѣ востѣмъ и за-
падѣ прѣидѣтъ, и возлагѣтъ (в) со Израиломъ, и
Исаакомъ и Иаковомъ во црѣтѣи иѣнѣмъ: сынове же
царствѣа и згнани вѣдѣтъ ко тѣмъ кромѣшию (г): тѣ
вѣдетъ плачь и скрѣжетъ зѣвѣмъ (д). ст. 11—12.

СЯМО-ТО ДѢЛО НА ИЩѢЛЕНІЕ-ТО.

И рече Иисъ сотникѣ: иди, и ѣакоже вѣрвалъ еѣи,
вѣди тебѣ. и ищѣлѣ Строкъ еѣго въ той члѣвѣ. ст. 13.

ИЗЪСНЕНІЕ.

а). Той сотникъ (стѣначалникъ), чтоо иѣмъ
подѣ власть-тѣ си сто вѣнны, е былъ отъ Римскѣ-ты
воначалникъ; зачто-то тога и страна та Иудейска еѣ
находила подѣ Римскѣ власти.

б). Сирѣчь Христоу. отъ какъ началъ да про-
повѣдва, не былъ нашѣлъ ниѣи ѣдинъ Израилѣнинъ